

A.C. CLARK
i S. BAXTER
Luz de otros días

RAFA CARRIÓ PÉREZ
1r BAT - IES Pedreguer

«Després de cada home vivent hi ha trenta fantasmes, ja que aquesta és la raó en què els morts superen els vius» Pròleg de *2001: Una odissea espacial*

Si som totalment desconeguts del gènere de ciència-ficció i algú en alguna ocasió ens n'ha parlat o fins i tot si nosaltres ens hem proposat arribar a alguna cosa relacionada, tal vegada se'ns hagen vingut al cap coses com les del títol d'aquest article. Tanmateix, no tota la ciència-ficció parla d'aventures espacials o de futurs distòpics, cadascun més fosc que l'anterior.

Per als lectors més exigents i que estan interessats en temes científics existeix la ciència-ficció *hard*. Aquest subgènere de la ciència-ficció es caracteritza per tindre més ciència que no ficció. Tots els elements tècnics i científics són tractats amb el màxim realisme i precisió possible, fins i tot si tracten d'elements inventats o de pura especulació. Aquest estil d'escriptura permet acostar la ciència a la gent corrent sense renunciar a un bon argument literari. Probablement el major exponent de la ciència-ficció *hard* del segle XX siga Arthur Charles Clarke, autor mundialment conegut per *2001: Una odissea espacial*, la qual va arribar a inspirar una adaptació cinematogràfica de la mà del director Stanley Kubrick. Així doncs, he decidit ressenyar *Llum d'altres dies* d'Arthur Clarke i Stephen Baxter (*Antigel i Evolució*), dos grans escriptors d'aquest gènere.

L'any 2036 la companyia Nuestromundo liderada pel multimilionari i ambiciós Hiram Patterson, aconsegueix dominar els forats de cuc i crea una tecnologia que permet veure qualsevol part del món en qualsevol moment i de forma indetectable. Això suposa una revolució sense precedents en l'àmbit de les notícies i la informació, sense necessitat d'equips de vídeo cars ni de personal especialitzat, Nuestromundo és capaç d'oferir abans que ningú totes les notícies. Hiram, ajudat pels seus fills, David i Bobby, veu en aquesta tecnologia la possibilitat de guanyar per fi a la competència i convertir l'empresa en un imperi de les comunicacions sense rival. Aviat, Hiram es veurà obligat a cedir part de la tecnologia a la

Intel·ligència Nord-americana i serà llavors quan les barreres de la intimitat quedaran destruïdes per sempre. Tot això succeirà en el marc d'una societat amb un nivell de tecnologia sense precedents però en la més absoluta decadència.

Ja des del principi, el llibre juga amb l'etern dilema d'on està realment el límit de la tecnologia i de la investigació i qui marca l'ètica. Potser la major basa de *Llum d'altres dies* és l'estètica *post cyberpunk*. Ens retrata un món en què la realitat virtual, una cosa que ara com ara és encara irrealitzable de manera pràctica, és una cosa comuna i quotidiana, un món on els implants neuronals estan a l'ordre del dia i on s'ha aconseguit curar malalties com l'alzheimer. No obstant això, tots aquests avenços xoquen amb una societat ensorrada i destruïda i provoquen un gran contrast característic d'aquest estil. I tot això és causat pel coneixement de l'existència de l'Absentia. De què serveix portar una vida bona, o intentar fer alguna cosa per millorar el món, si tens la certesa absoluta de que en cinc segles tot serà destruït i que no hi ha escapatorià?

Destaca sobretot l'obsessió dels autors per explorar fins el mínim detall de cada element científic. A mesura que llegim se'ns farà participants de la investigació de Nuestromundo sobre els forats de cuc, com es creen, en què consisteixen i com s'aconsegueix veure a través d'ells. També serem testimonis de les conseqüències i del caos que en certa mesura provoquen. La intimitat deixarà d'existir i tots estan o poden estar vigilats sense adonar-se'n.

La ciència-ficció *hard* té ciència més que no ficció. Tots els elements tècnics i científics són tractats amb el màxim realisme i precisió possible.

D'altra banda, el fet que des de la primera pàgina el lector siga bombardejat sense gens de pietat amb teories científiques sobre els forats de cuc provoca cert rebuig al llibre. Més d'algun lector que no estiga posat en aquest camp pot ser abandonat el llibre a les primeres pàgines sense tenir oportunitat d'arribar al veritable argument. A més, l'escriptura de Clarke i Baxter pot avorrir als lectors més ansiosos que busquen més acció i dinamisme.

En conclusió, *Llum d'altres dies* és una interessant reflexió sobre el progrés i sobre el nostre futur. La ciència-ficció *hard* és una gran oportunitat d'aprendre, i conèixer una mica més de la ciència que ens envolta sense renunciar a un entreteniment de qualitat i divertit. Qui sap, potser d'aquí a molts anys el teu Jo futur estiga mirant a través d'una "cucocàmera", recordant el moment en què va llegir aquest article.

